

கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்

கணையாழி

மலர் : 60 இதழ் : 05 ஆகஸ்ட் 2025 விலை ரூ.25/-

நடேரந்திர டீசாழினே !

அனக ! அனக !!

அதிகார நந்தியும்
அவதார நந்தியும் - ம.ரா.

உள்ளடக்கம்

கட்டுரை

வாசுதேவன் அருணாசலம்	10
கார்த்திக் பிரகாசம்	26
தேவவிரதன்	31
சொல் புதிது - 3	35
கவிதைக்காரன் இளங்கோ	42
எஃப்.எம். பொனவெஞ்சர்	50
கவிஜி	59
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் எஸ். ரமேஷ்	61

சிறுகதை

சன்மது	07
மருங்கர்	18
வி.கே.லக்ஷ்மிநாராயணன்	36
கனகா பாலன்	54

கவிதை

செ. புனிதஜோதி	09
ஜெயானந்தன்	17
ரகுநாத் வ	30
காரைக்குடி சாதிக்	41
சீ. பாஸ்கர்	41
தணிகா	41
அய்யாறு ச. புகழேந்தி	61

கடைசிப் பக்கம்

இந்திரா பார்த்தசாரதி	71
----------------------	----

கட்டுரை

வாசுதேவன் அருணாசலம்

பானு முஷ்டாக் – தீபா பாஸ்த்தி

சிறுகதைத் தொகுப்பு – மொழிபெயர்ப்பு, விருதுச் சிறப்பு

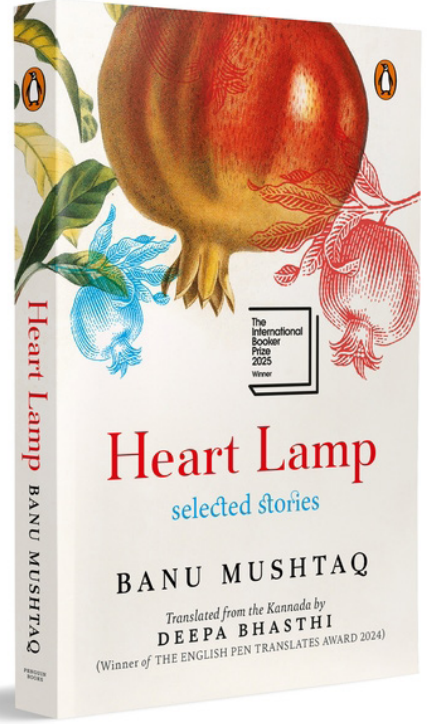
இந்த ஆண்டிற்கான (2025) சர்வதேச புக்கர் விருது (ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இலக்கிய நூல் ஒன்றுக்கு ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுவது) பானு முஷ்டாக் கன்னட மொழியில் எழுதிய சிறுகதைகளில் பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து “இதயத்தின் தீபம்: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதைகள்” (Heart Lamp: Selected Stories) என்ற தலைப்பில் கர்நாடகாவைச் சேர்ந்த தீபா பாஸ்த்தி ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ள சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு இந்த விருது வழங்கப்பட்டிருப்பது இதுவே முதல்முறையாகும். சென்ற ஆண்டு (2024) ஜெர்மனி எழுத்தாளர் ஜென்னி எர்பென்பெக் எழுதிய கெய்ரோஸ் (Kairos) என்ற நாவலுக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த நாவலை மிக்கேய்ல் ஹாஃப்மென் ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருந்தார். இந்த நாவல் 19 வயது பெண்ணுக்கும் 53 வயது ஆணுக்குமான இச்சை நிறைந்த காதலையும், மேற்கு ஜெர்மனியையும் கிழக்கு ஜெர்மனியையும் பிரித்த பெர்லின் சுவர் உடையும் வரலாறு மற்றும் அரசியல் பின்புலங்களையும் மையமாகக் கொண்டு பல விழுமியங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிய நாவல். அதற்கு முன் 2023 ஆம் ஆண்டில், சாதிமையச் சமூகத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு பெருமாள் முருகன் எழுதிய ‘பூக்குழி’ தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் அனிருத்தன் வாசுதேவனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, பதின்மூன்று நாவல்களில் ஒன்றாக, நீண்ட பட்டியலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த வருடம் ஏஞ்சலா ரோடல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருந்த பல்கேரியன் எழுத்தாளர் க்யோர்க்கி கல்பதினோவ் எழுதிய டைம் ஷல்டர் (Time Shelter) என்ற நாவலுக்கு இந்த விருது வழங்கப்பட்டது. இந்த சர்வதேச விருது இந்த ஆண்டு நமக்குக் கிடைத்திருப்பது இரண்டாவது பெருமை. 2022 ஆம் ஆண்டு இந்தியா, பாகிஸ்தான் இரண்டு நாடாக பிரிந்த காலகட்டத்தை நினைவுகூரும் ஒரு எண்பது வயது மூதாட்டியின் உணர்வுகளை மையப்படுத்தி கீதாஞ்சலி ஸ்ரீ அவர்கள் மராத்தியில் எழுதி, டெய்லி ராக்வெல் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ‘மணல் சமாதி’ (Tomb of Sand) என்ற நாவலுக்கு வழங்கப்பட்டது முதல் பெருமையாகும். (சர்வதேச புக்கர் விருது என்பது

வேறு, புக்கர் விருது (நேரடியாக ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு இங்கிலாந்து மற்றும் அயர்லாந்தில் பிரசுரிக்கப்படும் நாவல்களுக்கு வழங்கப்படும்) என்பது வேறு; வருடத்திற்கு இரண்டு விருதுகள்).

பானு முஷ்டாக் (வழக்குரைஞர், இதழாளர், எழுத்தாளர், சமூக ஆர்வலர்) பல்வேறு காலகட்டங்களில் 1990 முதல் 2023 வரை எழுதிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலிருந்து பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து, தீபா பாஸ்தி ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் ("Heart Lamp: Selected Stories") முதல் கதை 'ஷாய்ஸ்தாவின் மஹாலுக்குக் கற்பலகைகள்' (Stone Slabs for Shaista Mahal). புதிதாகத் திருமணமான ஓர் இளம் முஸ்லிம் பெண்ணின் பார்வையிலிருந்து கூறப்பட்ட கதை. ஆறு குழந்தைகளைப் பெற்று, வளர்த்து, இறந்துபோகிறாள் ஒரு முஸ்லிம் பெண். அவளுடைய கணவன் அவள் உயிரோடு இருக்கும்போது அன்பானவனாக, ஷாஜகான் போன்று தாஜ்மஹால் எழுப்பக்கூடியவன் போலத் தோற்றமளித்து, அவள் இறந்து நாற்பத்தைந்து நாட்கள் கழித்து மீண்டும் ஒரு திருமணம் செய்து, புதிதாக வந்த மனைவியோடு உல்லாசமாக இருக்கிறான். 'பொண்டாட்டிக்கு மஹால் கட்டுவீங்களோ இல்லையோ அவள் இறந்து நாற்பத்தைந்து நாட்கள் கழித்து இன்னொரு பொண்டாட்டிய கட்டாதிங்கடா' என்று காட்டமாகச் சொல்லும் கதை.

பெற்றோருடைய சொத்தில் மகன்களுக்கும் உரிமை உண்டு என்பதைத் திருக்குர்ஆன் வலியுறுத்தியிருந்தும், அதை மகன்கள் மதிப்பதில்லை என்பதையும், அவ்வாறு மதிக்காது மகன்களுக்கு உரிய பங்குகளை வழங்காது, அபகரித்துக்கொள்ளும்போது, தீ மழை

பெய்யும். அது சுயநலமிக்க மகன்களை எரித்து அவர்களின் குடும்பத்தை அழிக்கும் என்பதை உருவகப்படுத்தும் இரண்டாவது சிறுகதை 'தீ மழை' (Fire Rain).

திருக்குர்ஆனில் கூறப்பட்டதை, சுயநலத்திற்காகப் பயன்படுத்தி, பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கும் மனைவியை உதறித்தள்ளி, வேறொரு திருமணம் செய்யும் ஓர் ஆட்டோ ஓட்டுநரின் செய்கையை நியாயப்படுத்தி அவனுக்குத் துணைபோகும் பள்ளிவாசலின் தலைவரைச் சாடி, எந்தெந்தச் சூழல்களில் ஓர் இஸ்லாமிய மதத்தைச் சார்ந்த ஆண் நான்கு திருமணங்கள் வரை செய்துகொள்ளலாம் என்பதை ஒரு நன்கு படித்த பெண் கதாப்பாத்திரத்தின் (ஜலீலேக்கா) மூலம் தெளிவுபடுத்தி, அவ்வாறு அநியாயங்களுக்குத் துணைபோகும் பள்ளிவாசலின் தலைவர் போன்றவர்களின் கழுத்தைக் கருநாகங்கள் சுற்றும் என்ற திருக்குர்ஆன் வாசகத்தை வலியுறுத்தும்

கதை “கரு நாகங்கள்” (Black Cobras).

தன்னுடைய விதவைத் தாயோடு தொடர்ந்து விரோதப் போக்கைக் கடைப்பிடிக்கும் தன் மனைவியைத் திருத்த முடியாமல், அவளின் அநாகரிகமான பேச்சைப் பொறுக்க முடியாமல், தன்னுடைய ஐம்பது வயதான விதவைத் தாயை மறுமணம் செய்துகொடுக்கக் கனத்த இதயத்தோடு ஒரு முடிவை எடுத்து, முதலில் அதைத் தவறாக நினைத்தாலும் பின்னர் அதைச் சரி என ஏற்றுக்கொள்ளும் தன் தாயிடம், தான் அவ்வாறு எடுத்த முடிவு சரிதான் என்பதை விளக்கி, தன் மனைவிக்குப் பாடம் கற்பிக்கும் ஒரு கணவனின் (யூசஃப்) கதைதான், “ஓர் இதயத்தின் தீர்வு” (A Decision of the Heart). கதையின் இறுதியில், எதிர்காலத்தில் இதே போன்ற ஒரு மறுமணத்திற்குத் தயாராகத் தனது மனைவி இருக்க நேரிடும் என்று அவளிடமே கூறி, அடுத்த நாள் நடைபெறவிருக்கும் தன் தாயின் திருமணத்திற்கான வேலைகளைத் தொடர, யூசஃப் நகர்வது மனதைச் சற்று இறுக்கினாலும், அது சாத்தியமா என்ற கேள்வியை வாசகரின் மனதில் எழுப்பினாலும், முடிவு சரிதான் என்றே தோன்றுகிறது.

சிறுவர்களுக்குச் சன்னத் செய்யப்படும் முறையில் இருப்பவர்களுக்கும், இல்லாதவர்களுக்குமான வித்தியாசங்களை மிகைப்படுத்தாமல் விவரித்து, பணக்காரர்களுக்குப் பணமும் அவர்களைச் சுற்றியிருக்கும் மக்களும் உதவ இருக்கலாம், ஆனால் பணமில்லாதவர்களுக்குக் கடவுள் உள்ளார் என்ற கருத்தை ஆழமாக, பணக்காரப் பெண்ணான ராலியா கதாபாத்திரத்தின் மூலம் சொல்லியிருக்கும் கதைதான் “சிவப்பு லுங்கி” (Red Lunggi). சன்னத் செய்யப்படும் சிறுவர்களின் ஓலங்கள், சிறுவர்கள் வலியைப் பொறுத்துக்கொள்ளச்

சொல்லப்படும், செய்யப்படும் சூட்சுமங்கள், சிறுவர்களின் பதற்றமான மனநிலை ஆகியவற்றை எதார்த்தமாக விவரித்திருப்பது இக்கதையின் சிறப்பு.

கணவன் தன்னைவிட்டுச் சென்று வேறொரு பெண்ணிடம் தொடர்பு கொண்டு வாழத் தொடங்கும்போது, தன்னுடைய இதயத்திலிருக்கும் கணவனுக்கான அன்பு தீபம் அணையும் போது ஏற்படும் விரக்தியில், தன்னுடைய பிறந்த வீட்டிலிருந்தும் எந்த ஆதரவும் கிடைக்காத போது, தன்னையே மாய்த்துக்கொள்ள முடிவு செய்து, தற்கொலைக்கு முயற்சிக்கும் போது, சரியான நேரத்தில் அடுத்துப் பிறந்த ஐந்து குழந்தைகளைத் தாயைப் போல் பார்த்துக்கொள்ளும் தன்னுடைய மூத்த மகள் இதயத்தின் அன்பு தீபம் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளுக்காக ஒளிர்விட்டு எரியக்கூடாதா என்ற கேள்வியை எழுப்ப, தன்னுடைய தற்கொலை முடிவை மாற்றிக்கொண்டு, வாழத்தொடங்கும் ஒரு தாயின் கதைதான் “இதயத்தின் தீபம்” (Heart Lamp).

சவுதியில் வாழும் தன்னுடைய சகோதரன் அவனுடைய மனைவியோடு தன்னைப் பார்க்க வரும்போதெல்லாம், சகோதரனின் மனைவி அணிந்திருக்கும் உயர்குதிக் காலணியால் ஈர்க்கப்பட்டு, அதேபோல ஒன்று தன் மனைவிக்கும் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஆசையை மீறிய பைத்தியக்காரத் தனத்தினால், கர்ப்பமாகவிருக்கும் தன் மனைவியை வலுக்கட்டாயமாக உயர்குதிக் காலணியை அணிய வைத்து, அதனால் தன் மனைவி தன்னுடைய வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தையையே இழக்க நேரிடும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அதை அவள் மிகுந்த வேதனைக்குப்பின் தாண்டி, உயர்குதிக் காலணியைத் தூக்கி எறிய, தன் மனைவி பட்ட துயரம் பற்றி எதையும் அறியாதவனாக முடியும் ஒரு

கணவனின் கதைதான் “உயர்குதிக் காலணி” (High-heeled Shoe). இராமாயணத்திலிருந்து உவமைகள் கதையில் ஆங்காங்கே பதியப்பட்டிருப்பது வித்தியாசமாகவும் வியப்பாகவும் ரசிக்கும்படியாகவும் இருக்கிறது. ஆசிஃபா என்ற இளைய சகோதரனின் மனைவி பெயர் கதையின் மையப்பகுதியிலிருந்து ஆரிஃபாக மாறியிருக்கிறது. தவறைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

தன்னுடைய பாட்டியின் கிராமத்தில் தனக்கு எட்டு வயதாக இருக்கும்போது ஏற்படும் முதல் அனுபவங்களை, பிறந்த நாளுக்காகப் பாட்டி தன்னுடைய பெட்டியிலிருந்து எடுக்கும் புதிய துணியை அந்தக் கிராமத்திலிருக்கும் தையல்காரனிடம் தந்து சற்றுப் பெரிதாகத் தைத்து, அதை அணிந்துகொண்டு கிராமத்தைச் சுற்றிவருவது முதல், தன்னை

முதன்முதலில் ஒரு பையன் கன்னத்தில் முத்தமிட, அதை அவமானமாக நினைத்துத் தேம்பித்தேம்பி அழும்வரை, நயமாக விவரித்து, சில வருடங்களுக்குப் பின் தன்னைக் கன்னத்தில் முத்தமிட்டவனைச் சந்திக்க நேரிடும் தருணத்தைக் கடக்கும் ஓர் இளம் பெண்ணின் கதைதான் “மென்மையான முணுமுணுப்புகள்” (Soft Wishpers).

மாதவிலக்கு மொத்தமாக நிற்கும் காலத்தைக் கடக்கும் ஒரு பெண்ணின் குணங்களை, அவள் நடந்துகொள்ளும் விதங்களை, அவளால் மனதளவில் பாதிப்புக்குள்ளாகும் அவளுடைய பிள்ளைகளும், கணவரும் படும் மனவேதனைகளை, கதையின் தொடக்கத்தில் இறுக்கமான சூழலில் சொல்லுவதுபோல் தோன்ற வைத்து, பின் கதையின் மையப்பகுதியில் இளம்வயதில்

விதவையான ஒரு வயதான பெண்ணை முன்னிறுத்தி, அவளால் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளுக்கு, இறுதியில் அவள் குடிக்கும் பெப்சி எவ்வாறு ஒரு தீர்வாக மாறுகிறது என்பதை மிகுந்த நகைச்சுவையோடு (கதையின் மையப்பகுதியிலிருந்து) விவரிக்கப்பட்ட கதைதான் “சொர்க்கத்தின் சுவை” (A Taste of Heaven).

ஒரு பெண் தன் கணவருடன் ஹஜ் யாத்திரைக்குச் செல்லும்முன், தன்னுடைய உறவினர்கள் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் விருந்தளித்து, அவர்களிடம் தங்களுடைய தவறுகளை மன்னிக்கக் கோரி, யாருக்கு என்ன வாங்கிவர வேண்டும் என்பதையும் கேட்டறிந்து, ஓர் ஏழைப் பெண் மெக்காவில் ஜம்ஜம் புனித நீரில் நனைத்து தனக்கு ஒரு கோடித்துணி (kafan) வாங்கி வரச்சொல்லி ஆறாயிரம் ரூபாய் கொடுத்ததை மறந்து திரும்ப, அந்த ஏழைப்பெண் வந்து நிற்க, அவள் வேறு பொருட்களைக் கொடுக்க, அவற்றை மறுத்து அந்த ஏழைப்பெண் அங்கிருந்து வருத்தத்துடன் செல்ல, ஏழைப்பெண் இறக்கும்போது அவளின் மகன் அந்தத் துணிக்காக வந்து நிற்க, அந்தச் சூழலைச் சமாளிக்க முடியாமல் திணறி, வருந்தி, பின் தாளமுடியாமல் அழுது, அதைக் கண்டவர்கள் அவர்களுக்கிடையேயான உறவை வேறுவிதமாகப் புரிந்துகொள்ள, இறுதியில் அவளுடைய மகன் அந்தச் சூழலை எதிர்கொண்டு சமாளிப்பதுதான் இந்தக் கதை “கோடித்துணி” அல்லது “கஃபான் துணி” (The Shroud).

தன்னுடைய இரண்டு மகர்களுக்கு அரபி (உருது) மொழியில் சரியான உச்சரிப்புடன் சரியான முறையில் திருக்குர்ஆனை வாசிக்கும் ‘தீர்ராகத்தைச்’ சொல்லித்தர நியமிக்கப்படும் உத்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஓர் அரபி (உருது) ஆசிரியர் கோபி மஞ்சூரியன் உணவினமீது அவருக்கு ஏற்படும் ஒருவித ஈர்ப்பால்,

அவர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை நகைச்சுவையோடு விவரித்து, இறுதியில் தன்னுடைய அலுவலகத்திற்கே வந்து காவல் நிலையத்தில் அந்த ஆசிரியரைத் தண்டிக்க, அந்த ஆசிரியரின் மனைவியும் மாமனாரும் கடிதம் எழுதித்தரக் கோரி வரும்போது, எந்தவித பாதிப்புமில்லாமல் தன்னுடைய சகோதரனின் உதவியோடும், கோபி மஞ்சூரியன் செய்வது எப்படி என்பதைத் தானே அறிந்து உதவ முடிவெடுக்கும் ஒரு பெண் வழக்குரைஞரின் கதைதான் “ஓர் அரபி ஆசிரியரும் கோபி மஞ்சூரியனும்” (The Arabic Teacher and Gobi Manchuri).

கடவுளிடம் நேரடியாக தன்னுடைய துயரங்களை ஒவ்வொன்றாக பிறந்த வீட்டிலிருந்து தனது அன்பான பெற்றோரை, முக்கியமாக, அம்மாவைப் பிரிந்து, புகுந்த வீட்டின் சோதனைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்து, வரதட்சணைக் கொடுமையில் தாயை இழந்து, வயிற்றுக்கட்டி உருவாகி உடல் ஆரோக்கியத்தைத் தொலைத்து, அதைக் காரணமாகக் காட்டி இரண்டாவதாக திருமணம் செய்துகொள்ளும் கணவனைச் சகித்துக்கொண்டு, தான் பட்ட, படும் துயரங்களை, இடர்களை ஒவ்வொன்றாகக் கடவுளிடம் பட்டியலிட்டு, இறுதியாக அவரிடமே “ஓரேயொரு முறை மட்டும் பெண்ணாக இரு! ஓ! கடவுளே!” எனக் கேஞ்சி, ‘பெண்ணாக நீ இருந்து பார்த்தால்தான் பெண்களின் கஷ்டங்கள் உனக்குப் புரியும்’ எனக் கடவுளையே மறைமுகமாகச் சாடி, உருகும் ஒரு பெண்ணின், கவிதையாக விரிந்து வாசகரைக் கண்ணீர் சிந்த வைக்கும் நயமான கவித்துவம் நிறைந்த இத்தொகுப்பின் இறுதி மற்றும் பன்னிரண்டாவது கதைதான் “ஒரு முறையேனும் பெண்ணாக இரு! ஓ! கடவுளே!”.

பன்னிரண்டு கதைகள். இரண்டு வகையான பெண்கள் மற்றும் இரண்டு வகையான ஆண்கள்: துன்பப்படுபவர்கள் மற்றும் துன்புறுத்துபவர்கள். ஒருதலைப் பட்சமாகப் பெண்கள் படும் இன்னல்கள் மட்டும் சித்திரிக்கப்படவில்லை என்பதே கதாசிரியரின் சமநிலைப் போக்கைக் காட்டுகிறது. மொழிபெயர்ப்பாளரின் தேர்வு அதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

ஆறு குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்து மாய்ந்து போகும் பரிதாபத்திற்குரிய ஷாய்ஸ்தா பாபி, (கதை 1: “ஷாய்ஸ்தா மஹாலுக்குக் கற்பலகைகள்”), சொத்தாசை கொண்ட கணவனின் சூதைக் கண்டு எதுவும் செய்ய முடியாமல் நொந்து போகும் அரிஃபா (கதை 2: “தீ மழை”), தனக்கு நியாயம் கிடைக்க பள்ளிவாசலில் காத்திருந்து தன் மகளை இழக்கும் ஆஷ்ராஃ (கதை 3: “கரு நாகங்கள்”), ஏழைகளுக்கு உதவ ஆண்டவன் இருக்கிறான் என்று ஆழமாக நம்பும் பணக்காரக் கருணை உள்ளம் கொண்ட ராலியா (கதை 5: “சிவப்பு லுங்கி”), தன்னைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு, வேறொரு பெண்ணிடம் செல்லும் கணவனைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் தன் குழந்தைகளையும் மறந்து தற்கொலைக்கு முயற்சி செய்யும் மெஹ்ரூன் (கதை 6: “இதயத்தின் தீபம்”), பொறுமையாக எல்லாவற்றையும் ஏற்றக்கொண்டு, கணவனின் பைத்தியக்காரத்தனமான ஆசைக்கு இரையாகி, இறுதியில் தன் வயிற்றில் வளரும் குழந்தையைக் காக்க வேண்டி, உயர்குதிக் காலணியை கழற்றி வீசி எறியும் ஆசிஃபா (ஆரிஃபா - கதையின் மையப்பகுதியிலிருந்து) (கதை 7: “உயர்குதிக் காலணி”), தன் பேத்தியின் மீது அளவற்ற அன்புகொண்டிருக்கும் அஜ்ஜி (கதை 8: “மென்மையான முணுமுணுப்புகள்”), எந்த இன்னல்களையும் வெகுளித்தனமாகத் தாங்கும் இளம் வயதில் விதவையான பெண் (கதை 9: “சொர்க்கத்தின் சுவை”),

ஏழைப் பெண் யாஸின் பௌவா மெக்காவிலிருந்து ஜம்ஜம் தண்ணீரில் நனைத்து வாங்கி வரச் சொன்ன கோடித்துணியை வாங்காமல் வந்து அவளின் அமைதியான கோபத்தினாலும் அவளுடைய இறப்பினாலும் மனமுடைந்து தாளமுடியாத துயரத்தில் வாடும் ஷாஸியா (கதை 10: “கோடித்துணி”), திருக்குர்ஆனைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர் (மௌல்வி ஹஸ்ரத்) கோபி மஞ்சூரியன் செய்யச் சொல்லிதரும் துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாகும் மனைவி (கதை 11: “ஓர் அரபி ஆசிரியரும் கோபி மஞ்சூரியும்”), தன் இன்னல்களையெல்லாம் பட்டியலிட்டு ஒரு முறையேனும் பெண்ணாக இருங்களேன் எனக் கடவுளிடம் கெஞ்சும் பெண் (கதை 12: “ஒரு முறையேனும் பெண்ணாக இரு! ஓ! கடவுளே!”) ஆகியோர் துன்பப்படும் பெண்கள்.

தன் கணவன் அவனுடைய தாயிடம் காட்டும் அன்பைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் அவனுடைய வாழ்க்கையை நரகமாக்கும் அஹ்ஹிலா (கதை 4: “இதயத்தின் தீர்வு”), தன் கணவனை பொம்மையாய் ஆட்டிவைக்கும் நலீமா (கதை 7: “உயர்குதிக் காலணி”), மாதவிலக்கு நிரந்தரமாக நின்ற நிலையில் உடல்ரீயான மாற்றத்தினால் ஏற்படும் மன அழுத்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் தன்னுடைய கணவன் மற்றும் பிள்ளைகளின் மீது தன்னுடைய வெறுப்பையும் கோபத்தையும் காட்டும் ஷமீனா பானு (கதை 9: “சொர்க்கத்தின் சுவை”) ஆகியோர் துன்புறுத்தும் பெண்கள்.

தன் தாயின்மீது அளவற்ற பாசம் கொண்டு அதனால் தன் மனைவியிடம் படும் இன்னல்களை சமாளிக்க முடியாமல் தவிக்கும் யூசூப் (கதை 4: “இதயத்தின் தீர்வு”), கர்ப்பமாக இருக்கும் தன்னுடைய சகோதரனின் மனைவியின்

உடல்நிலையைக் கண்டு வருந்தும் மெஹபூப்கான் (கதை 7: “உயர்குதிக் காலணி”), பால்ய வயதில் முத்தமிட்ட பெண்ணை பல வருடங்கள் கழித்து மீண்டும் பார்க்க நேரிடும்போது நாகரிகமாக அவளைப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்து அவளுடன் உரையாடும் அபித் (கதை 8: “மென்மையான முணுமுணுப்புகள்”), மனைவியின் மன அழுத்ததைப் புரிந்துகொண்டு அதனால் அவள் தனக்கு அளிக்கும் அனைத்துத் துயரங்களையும் பொறுமையோடு ஏற்றுக்கொள்ளும் சாதாத் (கதை 9: “சொர்க்கத்தின் சுவை”), மனைவி ஷாலியாவின் சிறிய மற்றும் பெரிய தொந்தரவுகளையெல்லாம் பொறுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் ஷுபன் (கதை 10: “கோடித்துணி”), ஆகியோர் துன்பப்படும் ஆண்கள்.

மனைவியின் தியாகத்தை உணர்த்தெரியாத, சுயநலமிக்க ஃப்திக்கார் அஹமது (கதை 1: “ஷாய்ஸ்தா மஹாலுக்குக் கற்பலகைகள்”), சொத்தாசைப் பிடித்த முத்தாவளி (பள்ளிவாசல் தலைவர்) (கதை 2: “தீமழை”), தன் மனைவியை உதாசீனப்படுத்தி முத்தாவளியின் துணையோடு மறுமணம் செய்யத் துடிக்கும் யாக்ஹூப் (கதை 3: “கருநாகங்கள்”), தன் மனைவியின் அன்பை அவளின் தியாகத்தை மறந்து வேறொரு பெண்ணைத் தேடிச் செல்லும் இன்னாயத் (கதை 6: “இதயத்தின் தீபம்”), பைத்தியக்காரத்தனமான ஆசைகளால் தத்தம் மனைவிகளைத் துன்புறுத்தும் நையாஸ் கான் (கதை 7: “உயர்குதிக் காலணி”) மற்றும் அரபி ஆசிரியர் (கதை 11: “ஓர் அரபி ஆசிரியரும் மஞ்சூரியனும்”), வரதட்சணை கேட்டு, இரக்கமேயில்லாமல் பெற்றுக்கொண்டு, இரண்டாவதாகவும் திருமணம் செய்து கொண்டு, கொடுமைப்படுத்தும் கணவன் (கதையில் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை) (கதை

12: “ஒரு முறையேனும் பெண்ணாக இரு! ஓ! கடவுளே!”), ஆகியோர் துன்புறுத்தும் ஆண்கள்.

யாக்ஹூப் தன் மனைவி பற்றி பள்ளிவாசல் தலைவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தும் வெறுப்பு, ஒட்டுமொத்த ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தின் சாயத்தை வெட்ட வெளிச்சத்திற்கு வெகு எளிதாகக் கொண்டு வருகிறது: “ஒக்காந்து ஒண்ணுக்குப் போற பொம்பளைக்கு இவ்வளவு திமிருனா, நின்னுக்கிட்டே ஒண்ணுக்குப் போற ஆம்பள எனக்கு எவ்வளவு திமிரு இருக்கும்” (கதை 3: “கருநாகங்கள்”). இந்த மனநிலையில்தான் பல ஆண்கள் இருந்து வருகிறார்கள்; பெண்களுக்கு அவர்கள் தரும் இன்னல்களுக்கும் இந்த ஆழமான (சிலநேரங்களில் அவர்களுக்கே தெரியாத அளவிற்கு, உணர முடியாத அளவிற்கு) தவறான இந்த மனப்போக்குதான் காரணம் என்பதைத் தெளிவாகப் பானு முஷ்டாக் அவர்களின் பெரும்பாலான கதைகள் உணர்த்துகின்றன. இக்கதைத் தொகுப்பிற்கு மகுடமாகவிருக்கும் இறுதிக் க(வி)தையில், கடவுளிடம் ‘ஒரு முறையேனும் பெண்ணாக இரு!’ என்று ஒரு பெண் கெஞ்சுவது போல இருந்தாலும், உண்மையில் கடவுள் ஏன் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் இடர்ப்பாடுகளைப் புரிந்துகொள்வதில்லை என்று வினா எழுப்பி, கடவுளைச் சாடுவது போல் உள்ளது. மிகச் சிறப்பு.

நன்கு பரிச்சயமான ஒரு சமூகச் சூழலைப் பின்புலமாகக் கொண்டு பெண்-ஆண், குறிப்பாக, மனைவி-கணவன், உறவுச் சிக்கல்களைச் சமநிலையோடு கதைகளில் ஊடாட விட்டிருப்பது ஆழ்ந்து வாசிக்கும் எவருடைய மனதிலும் பல கேள்விகளை எழுப்பி யோசிக்க வைக்கும். பெண்களின் உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டும்; அவர்கள் வெறும் இச்சை தணிக்கும் இயந்திரங்களோ

அல்லது பிள்ளை
பெற்றுக்கொடுக்கும்
இயந்திரங்களோ அல்ல என்ற
உணர்வை ஏற்படுத்தும்
முயற்சியில் கதாசிரியர் மற்றும்
கதாசிரியர் மொழியை மிகச்
சரியாக வெளிப்படுத்திய
மொழிபெயர்ப்பாளர் இருவருமே
வெற்றிகண்டுள்ளார்கள்.
கணவனின் இதயத்தில்
மனைவிக்கான அன்பு தீபமும்,
மனைவியின் இதயத்தில்
கணவனுக்கான அன்பு தீபமும்,
அணையாமல் ஒளிர்ந்து கொண்டே
இருந்தால் மனைவி-கணவன்
உறவில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டாலும்
மறைந்து போகும் என்றும்,
ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில்
அப்படியொரு அன்பு தீபம்
சாத்தியப்படவில்லையென்றால்,
பிள்ளைகளுக்காகவாது, அந்த
அன்பு தீபம் ஒளிர வேண்டும்
என்று கதையின் மூலம்
உணர்த்தினாலும், தீவிர
பெண்ணியவாதிகள்
ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்
என்றாலும், எதார்த்தமான,
இயற்கையான உந்துணர்வுகளை,
நாம் மதிக்கத் தவறக்கூடாது என்ற
ஓர் எச்சரிக்கையை பானு முஷ்டாக்
விடுக்கிறார். அதை தீபா பாஸ்த்தி
ஆமோதித்து, இந்தச் சிறுகதைத்
தொகுப்பிற்கு அந்தச் சிறுகதையின்
தலைப்பையே தந்து,
மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்தச்
சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு
வழங்கப்பட்டிருக்கும் சர்வதேச
புக்கர் விருது உண்மையில் ஒரு
விருதுச் சிறப்புதான்.

vasuaruntamil@gmail.com ■

